

Farní občasník

Časopis farního společenství v Otrokovicích

Číslo 3, ročník XIX

neděle 27. 4. 2008

Biřmování v Otrokovicích

V neděli 8. června bude v naší farnosti po pěti letech udělována svátost biřmování. Některý z olomouckých biskupů bude biřmování udělovat na mši svaté v 10.30 pravděpodobně 30 kandidátům.

Příprava na tuto událost začala už na podzim r. 2006, kdy během školního roku proběhlo několik společných setkání. Při nich jsem se hlavně seznamoval s jednotlivými biřmovanci, jejichž složení je hodně rozmanité. V této době měli uchazeči projevit především svůj zájem o život víry ve společenství církve. V tomto školním roce probíhá už intenzivní příprava formou katechezí a práce ve čtyřech skupinkách, do kterých je

příprava rozdělena. Biřmování totiž obnáší Boží dary a milosti pro takového člověka, který vědomě touží po plnohodnotném křesťanském životě a jehož život je zřetelně začleněn do společenství církve. Jde o dovršení křtu u toho, kdo ve své víře dozrál alespoň na práh dospělosti (i té duchovní) a při přípravě ukázal, že už ví, co jako věřící křesťan chce.

Proto byla snaha připravit katecheze i práci ve skupinkách tak, aby měli biřmovanci jednak poznatky odpovídající dospělému křesťanskému životu a současně aby byli povzbuzeni k životu v duchu evangelia. Na tom se spolu se mnou velkou měrou podílela Helena Miklová a při vedení skupinek dalších osm animátorů.

Při té příležitosti chci požádat všechny farníky o modlitby za naše biřmovance. Milosti spojené se svátostí biřmování mají sloužit nejen osobnímu duchovnímu užtku, ale také ke prospěchu života víry celého společenství farnosti. Proto je věcí nás všech, abychom naše biřmovance podpořili svojí modlitbou s prosbou, aby jejich srdce byla otevřená pro veškeré duchovní bohatství, které jim Duch svatý skrze biřmování nabízí.

P. Josef Zelinka

Svátost biřmování v Bibli

Svátost biřmování se nazývá *pomazání*, neboť pomazání je podstatným obřadem svátosti biřmování. Svátost se nazývá *biřmování* (z „*confirmatio*“ = utvrzení), protože stvrzuje a posiluje křestní milost. Slovo *biřmovat* pochází z latinského „*firmare*“ = posilovat, upevňovat. Svátost biřmování dokonaleji spojuje pokřtěné s církví a obdařuje zvláštní silou Ducha svatého. Hebrejské označení pro Ducha „*ruah*“ a řecké „*pneuma*“ označuje vítr, dech, vánek.

Duch svatý ve Starém zákoně

Sedm darů Ducha svatého je zmíněno již v Izaiášově proroctví o příchodu očekávaného mesiáše – Emmanuela: „*I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.*“ (Iz 11,2) V době starozákonní Hospodin slibuje svého Ducha VŠEM lidem: „*Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otroky a otrokyně vyleji v oněch dnech svého ducha.*“ (Jl 3, 1-2).

Duch svatý v Novém zákoně

Hospodinův Duch se projevil již při Ježíšově křtu v Jordánu jako sám Duch svatý (srov. Lk 3, 21-22). Vylití Ducha svatého Kristus uskutečňuje nejprve v den Velikonoc (srov. Jan 20, 22) a později v den letnic, kdy na všechny shromážděné učedníky sestoupil Duch svatý a vyzbrojil je mocí ke kázání evangelia a následnému budování církve. (srov. Sk 2, 1-4). Příslib vylití Ducha svatého Kristus oznamuje vícekrát (srov. Lk 12, 12 nebo Jan 16, 7-15). Apoštol

Petr ve svém projevu k lidu připomíná právě splněné proroctví: „*A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi. I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat.*“ (Sk 2, 17-18). Prvním křesťanům Kristus slibuje: „*Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.*“ (Sk 1,8). Z vypravování o obrácení samařského lidu vyplývá rozdílnost křtu a přijetí Ducha svatého: „*Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch svatý, neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil. Byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého.*“ (Sk 8, 14-17).

Dary Ducha svatého

Biřmování v pokřtěném rozmnožuje dary Ducha svatého, jejichž využití přispívá k rozkvětu Božího království (srov. 1 Kor 12, 1-11). „*Kdo s těmito dary slouží Kristu, je milý Bohu a lidé si ho váží. A tak usilujme o to, co slouží pokoji a společnému růstu.*“ (Řím 14- 18-19).

Naďa Fraisová

Pastorační rada farnosti

Následující článek přetiskujeme z hulínského farního zpravodaje *Portál* se souhlasem jeho autora. Zabývá se významem Pastorační rady farnosti a jejími úkoly.

Když se kolem roku 1994 začalo v českých diecézích mluvit o záměru vytvářet kolem kněze jakési týmy, jež by mu měly pomáhat s jeho úlohou pastýře lidí i správce farního majetku, vyvolalo to značný rozruch. Leckdo si dělal starosti, jak to bude v praxi vypadat a „aby se to nepletlo s demokracií“. Není divu, byla to novinka, kterou

právo vyjádřit před arcibiskupem svůj názor při personálních změnách ve farnosti apod. I když je pastorační rada jenom poradním orgánem (tzn. nemůže „přehlasovat“ faráře a rozhodnout cokoli proti jeho vůli), dal jí arcibiskup určitou hlasovací váhu. Pokud farář při zasedání rady nesouhlasí s většinovým názorem na nějaké řádně projed-

návané téma, mělo by se rozhodnutí odložit do příštího jednání. Jestliže ani potom nevznikne dohoda, má farář jako předseda pastorační rady informovat o záležitosti arcibiskupa, jenž rozhodne.

Složení Pastorační rady

Pastorační radu tvoří členové povinní, jmenovaní, volení a příp. delegovaní.

- Povinní členové: Farář, další kněží, jáhni, popř. laik pověřený biskupem k účasti na pastorační péči v dané farnosti
- Delegovaní členové: Pokud jsou ve farnosti nějaká řeholní společenství (nebo jiná schválená hnutí) či církevní organizace (např. Charita nebo církevní školy), měla by každá z těchto skupin delegovat do pastorační rady po jednom zástupci. Svého „vyslance“ by v pastorační radě měly mít i přidružené farnosti, které nemají svoji vlastní radu, spravuje je však tentýž farář.
- Jmenovaní členové: Jmenovaných členů v pastorační radě může být maximálně tolik co volených. Jmenovat a odvolávat členy může farář kdykoliv, bez ohledu na čtyřleté volební období.
- Volení členové: V pastorační radě je 2-6 členů volených farníky.

teprve v roce 1965 nastartoval 2. vatikánský koncil, pak ji upřesnil Kodex kanonického práva vydaný 1983 a o deset let později se u nás začaly formovat stanovy těchto týmových orgánů. Dnes platné stanovy pro olomouckou diecézi vyhlásil v roce 1997 arcibiskup Jan Graubner. Na rozdíl od ekonomické rady, která je ve všech farnostech od 1.6.1997 povinná, je existence pastoračních rad pouze doporučená.

Ze Stanov PR farnosti Arcidiecéze olomoucké

Pastorační rada je poradním a pracovním orgánem, který má spolupracovat s farářem na vytváření živého farního společenství. Má se zabývat např. podněty pro aktivní slavení liturgie, vzděláváním a prohlubováním víry, sociální pomocí potřebným a vůbec vším, co může posílit vědomí živého společenství. Pastorační rada se podílí na vytváření tzv. „pastoračního programu“, což je harmonogram konkrétních akcí – obvykle na 1 rok.

Kromě toho by měla sledovat společenský a politický vývoj a zastupovat zájmy věřících (případně i ostatních občanů) na veřejnosti. Pastorační rada má dále

Volby do pastorační rady

Voleb se mohou účastnit farníci od 15 let, zvolen a přijat smí být pouze ten, komu je aspoň 18 let a je ochoten plnit úkoly pastorační rady. Stanovy z r. 1997 však popisují o něco složitější průběh voleb, který známe spíše z politického života: Nejdřív vznikne seznam kandidujících osob (navrhovat je může kterýkoli farník oprávněný volit) a pak se volí pouze z těchto kandidátů. Na závěr si připomeňme podstatu, které mají všechna ta

pravidla sloužit. Pěkně ji vyjádřil arcibiskup Jan v úvodu ke Stanovám: „Vydání těchto dokumentů je dalším krokem ke stabilizaci diecéze. Sebelepší dokumenty by však byly k ničemu, kdyby nenašly naplnění v praxi. Spoléhám na Vaši lásku k církvi a touhu vidět naše společenství živější a krásnější. Předložené dokumenty jsou jen souhrnem pravidel, které pomohou naše aktivity usměrnit a jejich užitek rozmnožit...“

Pavel Straka

Světové setkání mládeže a ActIv8

ActIv8 (čti ektivejt) je setkání české a slovenské mládeže, které se uskuteční 18. – 20.7. na Velehradě, a to v přímém spojení se Světovými dny mládeže v Sydney, kterých se zúčastní papež Benedikt XVI.

Víte, že v názvu ActIv8 se skrývá odkaz na 8. verš 1. kapitoly Skutků apoštolů, který je hlavním mottem Světových dnů?

Cílem setkání na Velehradě je umožnit důstojnou oslavu Světových dnů mládeže i těm, kteří se do Austrálie nemohou vypravit. Očekávaná účast na Velehradě je přibližně 10 000 mladých lidí z České a Slovenské republiky. Světovost, univerzalitu a pestrost církve nám pomohou vytvořit naši nejbližší východní sousedé – Slováci spolu s delegací z Polska a Maďarska. Chtěl bych na Velehradě pozvat všechny mladé věřící, aby prožili novou zkušenost s Duchem svatým.

Spojení s mezinárodními oslavami světových dní zajistí TV Noe telemostem na obrazovky přímo na Velehradě. Kromě benefičního koncertu na podporu Zakarpatské Ukrajiny se připravují české a slovenské katecheze, menší koncerty,

křížové cesty, tematické semináře nebo sportovní vyžití. Celé setkání vyvrcholí sobotní večerní vigilií, která bude zakončena slavnostní jitřní mší svatou.

MOZAIKA 2008

Chci také oslovit vás věřící bez rozdílu věku s prosbou zapojit se do společné aktivity Mozaika 2008, což je veřejná sbírka, pomocí které bude částečně financováno setkání mládeže na Velehradě. Sběrka je realizována prodejem kartiček v ceně 50,- Kč. Kartičky jsou součástí mozaiky, která symbolizuje jednotu nás všech v církvi. Jednotlivé kartičky pak znázorňují dary Ducha svatého, neboť mottem setkání mládeže je biblický verš: „Dostanete sílu Ducha svatého a budete mi svědky.“ (Sk 1,8)

Prosím vás také o zapojení do modlitby za mládež, kterou najdete na letáčích v kostelních lavicích nebo v zadní části kostela.

Děkuji za vaši podporu setkání mládeže, za vaše příspěvky, za vaši modlitbu.

ředitel Sekce pro mládež P. Vít Zatloukal

V naší farnosti proběhne sbírka během Svatovojtěšského odpoledne 27. dubna.

Strípky z minulosti

Svatá Orosie je možná z Moravy

Sv. Eurosia nebo Orosia je patronkou španělského města Jaca, ležícího v provincii Huesca v Pyrenejích v severovýchodní části Španělska. Její svátek, "Fiesta Santa Orosia", se slaví 25. června. Až do 18. století byla modlitba k sv. Orosii zařazena i ve španělském breviáři. Potom byla vypuštěna, když při kritickém posouzení seznamů svatých se u ní vyskytly historické nesrovnalosti. Tradice měla totiž dvě odlišné verze. Podle první se Eurosia měla narodit v Bayonne a zemřít v roce 714 v Jace, umučena Maury. Protože maurská invaze do Španělska začala v r. 711 od jihu a sever Španělska nebyl v té době ohrožen, byla tato tradice zpochybněna.

Druhá tradice říká, že se Eurosia narodila v r. 864 v Čechách jako dcera z královského rodu. Rodné jméno měla mít Dobroslava. Jméno Eurosia je řecký překlad. To je důležité (v další souvislosti se sv. Metodějem, který byl řecké národnosti), neboť na západě Evropy by se dal očekávat spíše latinský překlad. Legenda pokračuje pro nás velmi zajímavě. Podle ní v roce 880 požádal papež Jan VIII. moravského arcibiskupa sv. Metoděje, aby našel vhodnou nevěstu pro syna pamplonského krále, Fortúna z Pamplony. Ten byl následníkem trůnu v Aragonu a Navaře a důležitá postava v boji za osvobození Španělska od Maurů.

Eurosia, které bylo 16 let, byla vybrána jako vhodná kandidátka a poslána v roce 880 do Španěl. Svatební průvod byl v Pyrenejích přepaden a pobit Maury. Eurosie svou krásou zaujala maurského velitele jménem Aben Lupo, který jí nabídl život i sňatek, když přestoupí na

islám. Odmítla a na její modlitbu udeřil blesk do blízkého kamene. Přesto jí byly uťaty obě ruce a pak byla sřata. Po jejím umučení se na maurský oddíl snesla prudká bouře.

Při hodnocení historické správnosti byl zaslán dotaz do Čech, odkud přišla odpověď, že sv. Eurosie nemohla být dcera královská, protože první titul krále používal až Vratislav II. od r. 1085. Na základě toho byla zpochybněna věrohodnost celé legendy. Jak ovšem ukázal historik Jan Svoboda v knize Přes propasti věků (Vyšehrad 2004), problém se snadno vysvětlí jejím moravským původem, protože velkomoravští panovníci používali královský titul o dvě století dříve než Přemyslovci. A proč by sv. Metoděj vybíral nevěstu v tehdy ještě pohanských Čechách? Sv. Dobroslava zřejmě pocházela z královského rodu moravských Mojmirůvců. Mohla být dcerou nebo vnučkou krále Rastislava, jak nasvědčuje i koncovka jejího jména. Ostatky sv. Eurosie byly nalezeny v 11. století a přeneseny do města Jaca, hlavního města aragonského království, kam byla proto i přeložena tradiční trasa svatojakubské cesty do Santiago de Compostela. V katedrále La Seo v Zaragoza je jí zasvěcena kaple. Španělé mají sv. Eurosii ve velké úctě, dokonce ji dnes spojují s názvem nové evropské měny, které vlastně nese její zkrácené, lidově používané jméno - EURO. Je tak dobře možné, že máme mezi svatými i moravskou přímluvkyni, naši krajanku, vlastně dosud jedinou ženu moravské národnosti, uctívanou ve Španělsku jako světici.

Antonín Galatík

Rok Bible

Co zaujalo v Bibli maminky?

Další pokračování ankety mezi čtenáři FOMu vypovídá o tom, která místa v Bibli máte oblíbená, která vás zaujala. Tentokrát přispělo společenství maminek.

n (Iz 49, 14-16) *Sijón říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul.“*

„Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života?“

„I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále.“

Vědomí, že Bůh mě má nesmazatelně vyrytou do svých dlaní a ve všech zdánlivě bezvýchodných situacích stojí vždy při mě, mě dokáže vždy znovu a znovu postavit na nohy a "bojovat" dál...

n (Př 19, 23) *Svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny.* Tento citát z Bible mám stále na očích v kuchyni, abych si stále připomínala, že když si dělám zbytečné starosti „jak toto zvládnou, jak vyřeším určitou situaci, jestli dokáží dobře vychovat svoje děti atd.“, že pokud to vše svěřím Bohu, určitě to spolu nějak zvládneme.

n (Lk 1, 46 – 55) *Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. ...*

Mariin chvalozpěv mám moc ráda a pamatuji si, že se mi vždy vybavil při narození našich dětí. Ale také když odcházím od svátostí smíření, procházím se po horách nebo prožívám nějakou radost, mohu svoji radost a díky Bohu tímto chvalozpěvem vyjádřit.

n (Jk 1, 2-8) *Mějte z toho jen radost, moji bratři, když na vás přicházejí rozličné zkoušky. Vždyť víte, že osvědčí-li se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti...*

... Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána. Necht' však prosí s důvěrou a nic nepochybuje...

Když se ocitám na pokraji svých sil, měla bych právě tehdy důvěřovat Bohu a v modlitbě odevzdat své těžkosti a trápení. Pokud pochybuji – pak nevěřím.

Co zaujalo ostatní

n Ž 23 - *Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.* Pro mne je to jistota, že pokud Hospodinu důvěřuji a spoléhám na něj a jeho pomoc, nebudu mít nedostatek. Nemusím se ničeho bát, protože On je se stále se mnou.

n Jsem našťvaná, mrzutá, nic se mi nedaří, děti zlobí, já na ně křičím, štvu sebe sama a nakonec mě zklame človíček, od kterého očekávám pomoc. Poslední

kapka – moře přetéká...

„Pane Bože, ty to vidíš, NIKDO mi s NIKČÍM nepomáhá! Komu na mě záleží?“

Nakvašeně sedím na té pomyslné obudné hromadě trampot, hořekuji a přepadá mě sebelítost.

S červenýma očima jsem narazila knížku, co chtěla uklidit do knihovny. Než ji uložím na místo, otevřu ji a přečtu si jednu větu: (Mal 1,2) *„Zamiloval jsem si vás, praví Hospodin. Vy se však ptáte:*

Kde je důkaz, že nás miluješ?“

Díky, věřím a promiň, Hospodine. Rychle seskakuji z oné hromady mých nesnází a Pán už ten nepořádek ve velkém odváží pryč... A s klidem usínám. Ráno ještě kontrolní „mimoměstský“ telefonát, jestli jako Pán stihl všechno, že toho bylo hodně..., ale v poledne jsem měla jasno: stal se zázrak – z té utahané nervózní ženské je zas milá mamina, co je šťastná, že má kolem sebe svou rodinu. Starostí neubýlo, ale netíží. Díky, Pane, už vím...

n (Mt 25, 1-12) *Podobenství o deseti družičkách* - pět dokonale připravených, majících v záloze náhradní řešení, a pět připravených ledabyle, co první nestan-

dardní situace vyřadila ze hry. Pokaždé, když narazím na tento text, silně mě mrazí. Přesně vím, do kterého týmu bych – bohužel - patřila. Dělán věčně vše na poslední chvíli, stres je můj katalyzátor aktivity. Než vynakládat spoustu energie na promyšlení řešení možných variant, raději riskuji a spoléhám na improvizaci.

Na pět pošetilých pohlížím se shovívavou účastí - jo, jo, to znám. Pět rozumných je pro mě výzvou být připravená v pravý čas na pravém místě. Jak ve věcech, co přináší všední den, tak i v těch duchovních... Mám na čem pracovat!

Ptáme se kněze

Někteří lidé nestojí v kostele se sepjatýma rukama, ale s rukama založenýma na prsou. Je tento postoj správný, z čeho pochází?

Rozhodující je postoj takový, který má člověk při mši sv. ve svém srdci. Pak je ale jistě vhodné, když postoj v nitru je

vyjádřen i navenek. Ruce založené na prsou nejspíš nevyjadřují nic, jenom to, že to někomu fyzicky vyhovuje. Nelze tedy mluvit o tom, zda to je či není postoj správný. Jakmile ale člověk doroste k určité citlivosti, jak lze i vnějším postojem vyjadřovat vztah k Bohu, pak jsou jistě vhodnější ruce sepnuté.

otec Josef

Senioři v naší farnosti

Chtěli bychom tímto seznámit farní společenství s činností seniorů naší farnosti, i když se dnes slovo senior skloňuje ve všech pádech a ne vždy lichotivě. Scházíme se každé první pondělí v měsíci, v suterénu kostela pod vedením obětavé pí Budínové. Na programu těchto sezení jsou daná témata. Přidá se modlitba, písně z kancionálu. Slovem doplní obětavý náš jáhen pan Dr. Orlita, někdy za námi přijde i otec Josef. Mrzí nás, že mezi nás nechodí muži, tedy kromě p. Janečky. Tímto je všechny srdečně zveme.

Ještě jednou se scházíme na posezení nad Bibli, které bývá v charitním domově Na Uličce každé třetí pondělí v měsíci

pod vedením jáhna pana Dr. Orlity. Není to jen letos, kdy je rok Bible, ale scházíme se již asi 5 let. Bible určitě pomáhá v životě každému. Každý si najde citát či podobenství, které mu mnohdy pomůže v různých životních i pracovních situacích.

Dále se senioři podílí na běžném chodu a životě farního společenství jako je úklid, zajištění služeb při svátečních a slavnostních dnech, zpěvem ve sboru atd. Výše jmenovaným patří náš velký dík za obětavé a dobré vedení posezení. Zároveň děkujeme redakční radě a všem, kdo se podílí na vydávání Farního občasníku. Je to velmi zajímavý, pěkně upravený i informativní časopis. Vřelý dík!

Senioři

Farní zprávy

Aktuálně z dění ve farnosti:

„Svatovojtěšské odpoledne“ v neděli 27. dubna od 15.30 hod.

- cimbálová hudba Strunka,
- chrámový sbor od sv. Vojtěcha,
- schola mládeže Světýlek
- děti se scénkou

V programu jsou také hry pro děti a jízda historickým vozidlem. Občerstvení je zajištěno. Vystoupení proběhne v parku před kostelem sv. Vojtěcha, v případě nepříznivého počasí v sále suterénu kostela. Vstup je volný.

Bohoslužby k svátku sv. Vojtěcha: neděle 27. 4. v 7.30 a 10.30 mše sv; v 15 hod. svátostné požehnání

V neděli 11. května je **Svátek matek**. Při té příležitosti je v 15 hod. v kostele sv.

Vojtěcha svátostné požehnání a po něm program v suterénu, který zajišťuje KDU-ČSL.

1. svaté přijímání bude v neděli 1. června při mši sv. v 10.30 hod.

Udělení svátosti biřmování se koná v neděli 8. června při mši sv. v 10.30 hod.

Nová střecha kaple v Kvítkovicích

Krátce před velikonoce se v Kvítkovicích začalo s kompletní rekonstrukcí střechy a věže kaple sv. Anny. Ze tří nabídek byla na tyto práce vybrána firma Rapos. Nejdříve začala novotou zřídit věž a pak byla sundaná celá stará střecha. Nová je nyní ve fázi dokončení. V Kvítkovicích se navíc rozběhla iniciativa současně obnovit nátěr fasády, takže celá kaple bude jako nová. Poděkování a upřímné Pán Bůh zaplat' patří všem, kteří přispívají finančně nebo s konkrétní pomocí.

Křty a pohřby za poslední období:

Křty děti:

Lukáš Fabrika, Jonáš Zaoral, Kateřina Lenhartová

Křty dospělí:

Barbora Staňková, Gabriela Gougelová

Poslední rozloučení:

Františka Zálešáková, Žofie Försterová

Inzerát

40-ti letá vozíčkářka, částečně samostatná, hledá společníci k výletům a osobním návštěvám. Prosím, zavolejte na číslo 739 701 238.

Kdy vyjde další Farní občasník?

Další číslo Farního občasníku vyjde v neděli 22. června 2008. Jeho uzávěrka bude 8. června 2008. Redakce děkuje všem autorům příspěvků v tomto čísle a těší se na další články, názory a náměty. Můžete je v písemné podobě předat komukoli z členů redakce nebo poslat elektronicky na adresu obcasnik@volny.cz.

Nabídka rekreace z olomouckého arcibiskupství

Milé rodiny, milí přátelé, i letos jsme pro Vás připravili nabídku letních rekreačních pobytů pro rodiny.

2. 8.–9. 8. Nízké Tatry - Liptov, škola v přírodě, Liptovská Porúbka

Ceny (plná penze + ubytování): dospělí a děti od 10 let: 2 625 Kč, děti 3–11 let: 2 240, děti do 3 let: 210 Kč, bez nároku na lůžko a stravu

20. 7.–27. 7. Vizovické vrchy, rekreační středisko Revika, Vizovice

Ceny (plná penze + ubytování): dospělí a děti od 12 let: 2 625 Kč, děti 3–11 let: 2 240, děti do 3 let: 210 Kč, bez nároku na lůžko a stravu

3. 8.–10. 8. Litovelské Pomoraví, ekocentrum Sluňákov, Horka n. Mor.

Ceny (plná penze + ubytování): dospělí a děti od 12 let: 2 930 Kč, děti 3–11 let: 2 590, děti do 3 let: 300 Kč, bez nároku na lůžko a stravu

21. 7.–28. 7. Sv. Hostýn, pobyt pro osamělé matky s dětmi

Ceny (plná penze + ubytování a program): dospělí a děti nad 12 let 2 275 Kč, děti 3–12 let: 1 946 Kč

19. 7.–26. 7. Krkonoše, penzion Marianum, Jánské Lázně – pobyt pro prarodiče s vnoučaty, pokoje s vlastním soc. zařízením

Ceny: dospělí 3 150 Kč, studenti 12–26 r. 2 940 Kč, děti 3–11 let: 2 450, děti do 3 let 390 Kč včetně postýlky bez nároku na stravu.

Více informací naleznete na adrese www.rodinnyzivot.cz nebo získáte přímo na Centru pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: zaboj@arcibol.cz

Mariánská pouť do Medžugorje

Zájemci o mariánskou pouť do Medžugorje mohou společně využít nabídku cestovní kanceláře Miklas-tour 2. – 8. 9. 2008. Odjezd bude z Otrokovic dle domluvy. Předpokládaný ranní příjezd do Medžugorje. Návrat - po poledni v neděli 7. září odjezd z Medžugorje, hodinová zastávka u moře na koupání, příjezd v pondělí 8. září v odpoledních hodinách.

Program je sestaven z e s e t k á n í s vizionáři, s místními kněžími a s paterem Zovkem, z návštěvy řeholních komunit Oáza míru a Královna míru, jakož i komunity pro léčební narkomanů Cenacolo, taky se zúčastníme hlavního večerního tříhodinového programu v kostele a večerních adorací, navštívíme místa prvních zjevení Podbrdo a při výstupu na kopec Křiževac se pomodlíme křížovou cestu.

Ubytování - 4x v privátech ve 2 až 3 lůžkových pokojích, cena 7 euro/os/noc, tedy 28 euro, platí se až na místě v Medžugorje. Kapacita 1 vily asi 20 – 40 osob. Kuchyňky jsou jednoduše vybaveny nádobím, takže si můžete z vlastních zásob připravit večeře, případně koupit v restauracích. Majitelé nabízí polopenzi za 9 euro/os/den.

Cena 2 190,- Kč zahrnuje: dopravu lux. autokarem s klimatizací, WC a videem, pojištění léčebných výloh pro cestu a pobyt v zahraničí včetně storna zájezdu, průvodce a pojištění proti úpadku CK. Doprovod kněze, denně mše svatá.

Ze života farnosti

Děkanátní setkání mládeže

Ve dnech 14. – 16. 3. 2008 se asi devadesát mladých lidí ze svých farností z celého zlínského děkanátu sjelo do Rajnochovic na Archu, aby prožili spolu s ostatními děkanátní setkání mládeže. Toto setkání bylo více méně netradiční, protože bylo na celý víkend. Bylo tedy dost prostoru jak pro duchovní program, tak i pro zábavu. Celé setkání jsme zahájili páteční mší svatou, kterou sloužila nám dobře známá osoba - o. Josef Zelinka. Po mši svaté jsme se všichni pomocí několika málo her pokusili seznámit. Nevím, jestli se to povedlo, ale já jsem si po těchto hrách stihl zapamatovat jen několik málo lidí a to ještě na dobu pěti vteřin, než se mě ta jména opět smíchala s ostatními. Ale aspoň jsme si trochu zablblí. Celý večer jsme zakončili křížovou cestou, která vedla kolem Archy. Jelikož jsem dostal funkci "trubače", začal jsem obíhat s trubkou po chatkách vyhlašovat večerku. Nikdo mě neměl rád, protože trubka vyluzovala velice pištivý tón, ale alespoň mě všichni slyšeli.

V sobotním programu nuda nenašla své místo. Den jsme zahájili modlitbou a společnou snídaní. Posléze jsme se rozdělili do skupinek podle farností a vyplňovali jsme kvíz, který měl v režii otec Josef. Po psychickém posilování jsme šli na brigádu, aby ani naše tělo nezahálelo. Rukama jsme se chopili nejrůznějších nástrojů, hráběmi začínaje a sekyrkou konče, a šli jsme udělat kus dobrovolné práce. Bylo vidět, že nás to baví. Skupina jedenácti silných hochů,

ve které jsem byl i já, šla přeskládat dřevo. Zdálo se mi, že občas i nějak záhadně rychle mizí dřevo pod rukama, ale pak jsem si to vysvětlil tím, že jsme tak skvěle sehraní. Po práci následoval oběd a zasloužený odpočinek. V odpoledním klidu byla i možnost ke svátosti smíření. Další program byl v podobě hry, kde jsme se jakýmsi neznámým způsobem přenesli do doby prvních křesťanů, kterým napsal dopisy Pavel z Tarsu. Pět křesťanských obcí se snažilo co nejrychleji získat útržky svého dopisu od ostatních obcí a přitom se tyto obce ještě musely bránit před zákeřnými Římany, kteří chycené křesťany posílali rovnou do jámy lvové. Stručně a jednoduše, byl to úplný adrenalin! Zpocení, špinaví a uběhaní jsme se vrátili zase do roku 2008 a poslechli jsme si něco o sdružení Sarkander a volontariátě. Následovala večere a mše svatá, kterou sloužil o. Viliam z Napajedel. Program po mši svaté nám nabízel řadu možností. Každý si mohl vybrat to, co ho zajímalo. Někdo se díval na krátký, ale přesto velmi obohacující film *Most*, po kterém následovala živá diskuze. V krbovně probíhala přednáška Peti Suchomela na téma násilí a zbraně. Ostatní si povídali, hráli na kytaru nebo šli spát.

V neděli jsme vstávali docela brzy, protože jsme museli ještě uklidit před tím, než odjedeme. Opět zafungovala kolektivní práce a měli jsme za chvíli pouklížené. Nedělní mše byla zahájena o. Petrem Součkem, který posvětil kočičky u kaple (za hlasitého projevu dvou oveček) a poté jsme šli průvodem na Archu, kde mše pokračovala. Po mši jsme ještě sbalili a uklidili poslední věci a postupně odjížděli zpět do svých domovů.

Rafael Pintueles

Smolenice aneb Výprava za hranice

Ve dnech 28. – 30. 3. se uskutečnila dlouho plánovaná víkendovka Škorpiónů na Slovensko. Jelo celkem 7 kluků (Pepa H., Karel, Denis, Roman, Vojta, Paja, Peťa) a 2 vedoucí (Žán a Tonda). Celá akce začala docela zajímavě. Nejdřív Pepa až na nádraží zjistil, že nechal doma pas, a když ho jeden z obětavých rodičů pro něj ochotně zavezl a tak tak to stihli, nastal další problém. Omylem jsme nasedli do špatného vlaku. Na poslední chvíli jsme z něj ale vyskákali! Průvodčí už dokonce mávala odjezd, ale zvládli jsme to, a tak jsme přece jenom úspěšně vyrazili J!

Cílem naší akce bylo malé městečko Smolenice v Malých Karpatech. Ubytovali jsme se na zdejší faře a celý program mohl začít. Hned při příchodu na faru nás hodně pobavil Pepa. To když nám pan farář říkal, že „tam hore sú dve izby, v ktorých sa kúrí,“ což slovensky znamená, že se tam topí. To ale Pepa nevěděl, a tak jako slušně vychovaný hoch hned vyhrkl: „To je dobré, otče, my nekouříme!“

V průběhu večera jsem kluky překvapil tím, že jsem se mezi nimi zničehonic objevil převlečený za indiána jménem Malý Velký Buvol. Řekl jsem jim, že spolu se svým bílým bratrem (Tonda) putujeme krajinou a hledáme banditu, který se svou bandou vyvraždil můj kmen. Ten bandita se ale vmísil mezi nás a úkol je jasný: vypátrat ho. K tomu mají pomoci indicie, které se budou během celého víkendu objevovat všude kolem. Pak jsme zahráli nějaké ty hry jako např. na upíry, na sardele, taky proběhla soutěž „kdo namaluje nejpěknějšího koně“ a šlo se spát.

Ráno nás čekal výlet. Nedaleko odsud se totiž nachází jeskyně Driny, a tak cíl naší cesty byl jasný. Hned na začátku kluci dostali dva úkoly. Nejprve se vytáhl

seznam asi deseti slovenských slov a úkolem bylo zjistit, co které znamená. Úkolem číslo dvě bylo na místním hřbitově najít hrob Štefana Baniče, vynálezce padáku.

Pak už jsme nabrali kurs směr jeskyně. Ale netrvalo dlouho a z a b l o u d i l i jsme. Chodili jsme lesem a

ne a ne se zorientovat. Ale co se nestalo – najednou se před námi objevila krásná kapička! Tak jsme ji hledali na mapě, ale ona tam prostě nebyla! Tak jsme se u ní aspoň trochu posilnili (duševně i fyzicky) a šlo se dál. A za chvíli už jsme narazili na naši ztracenou turistickou značku! Když jsme dorazili k jeskyním, zjistili jsme, že ta jediná přístupná bude otevřená až za dva dny **L**. Tak jsme aspoň prozkoumali okolí a šlo se dál. Nahoře nad jeskyní jsme se pokochali nádherným výhledem do krajiny, Karel si zapráskal svým bičem a šlo se dál. Pak jsme ještě objevili další dvě jeskyně, které byly sice zavalené, ale dobře nám posloužily jako úkryt před dešťovou přeháňkou. Na faru jsme dorazili celkem brzo a sil bylo pořád dost, tak jsme ještě navečer vyrazili k místnímu hradu.

Ten slouží jako kongresové centrum, a taky že se tam zrovna jeden kongres konal, takže jsme se dostali jenom ke vstupní bráně, u které na nás vyběhl nějaký chlap, prý co tu chceme. Když jsme se vraceli, byla už tma, tak jsme si ještě zahráli venku

na schovku. Večer nás čekala bitva s koulema a taky odhalování bandity. Všechny indicie, na kterých byly napsány různé vlastnosti, vedli k jedinému možnému banditovi, a tím byl malý Peťa. Nutno dodat, že na to nakonec přišli úplně všichni.

Ráno jsme vstávali hodně brzo. Nejenom že se posouval čas (bohužel o hodinu dopředu, takže jsme spali o hodinu míň), ale ještě k tomu nás čekala už v sedm hodin mše svatá. Po ní už nás

čekalo jenom balení a uklízení. Pak se ještě rozdaly dolary do celoroční hry a taky kartičky jako uznání za účast na akci. Do naší drahé vlasti jsme dorazili celkem bez problémů a do svých domovů jsme se rozešli plní zážitků a dojmů z další vydařené akce.

P. S. Podrobnější článek o této akci najdete v kronice na našich oddílových stránkách www.tom1419.org.

Honza Žalčík

Horské misijní klubání

Už tři roky je skupinka Opiček členem Papežského misijního díla dětí - snažíme se pomoci dětem v chudých

zemích. Pro chudé děti sbíráme peníze, když si odřekneme nějaký ten bonbónek a ušetřené peníze hodíme na schůzce do pokladničky. Denně se za děti modlíme. Každý měsíc si povídáme o jednom přikázání z desatera misionáře a plníme jej. V říjnu proběhl v naší farnosti misijní jarmark a před velikonoce jsme pekly

koláčky. Získané peníze jsme pak poslaly na misie. Minulý rok jsme se zúčastnily Celostátního misijního kongresu dětí v Brně a nyní v dubnu jsme se vydaly na celostátní setkání misijních skupinek dětí...

V pátek 4.4.2008 v 9.01 byla naše horská výprava v plném počtu 17 členů už připravena k odjezdu směr Špindlerův Mlýn. Cesta trvala celých 8 hodin. Po náročném přesezení jsme dorazily do hotelu Erlebachova bouda, kde ještě v okolí vládla paní zima. Hotel se nachází v lyžařském středisku, 500 m od polských hranic.

Po ubytování nás pohostili první večeří – buchtíčkami s krémem – to byla mňamka. Večer nás čekalo představení 15 misijních klubek, které přijely z celé České republiky na setkání klubek Papežského misijního díla dětí. Shlédli jsme dokument „Očima Malawi“, který natočil a sám nám promítl P. Jiří Šlégr. Pak následovala večerní modlitba a večeřka.

Ráno jsme se probudili do krásného slunečného dne s úžasným výhledem na údolí a vrcholky hor. Snídaně probíhala formou švédských stolů, takže si každý přišel na své. Po snídani následovala ranní modlitba a výlet na hranice Polska. Potom jsme se spolu vyřídili na sněhu. Odpoledne jsme se rozdělili do skupi-

nek: vyrábění dárků, výroba přáníček pro misie a hry. Před večeří jsme slavili mši svatou a večer proběhla beseda s P. Jiřím Slégrem a promítání fotek z Papuy Nové Guineje.

Vynikající snídaní jsme uvítali nedělní ráno, které bylo zahalené do mlhy se sněžením. Mši svatou bylo ukončeno naše společné setkání. Na památku jsme si navzájem vyměnili dárky, který si každý z nás přivezl z domu. Po dlouhé zpáteční cestě v přeplněných vlacích jsme dorazily ve 20.00 do Otrokovic.

Na závěr chceme poděkovat rodině Fajkusových, že nám vzali karimatky a spacáky autem tam i zpátky, čímž nám moc pomohli a cesta tak byla pro nás příjemnější.

Víkendovka se nám moc líbila (hlavně ten sníh L). Poznaly jsme spoustu nových kamarádů a povzbudilo nás to do další činnosti pro misie.

*Pavla Janečková, Martina Volková
a Monika Matějčková*

Ministrantská soutěž

Dne 5. dubna proběhla v naší farnosti již zmiňovaná ministrantská soutěž, kde se měli kluci z olomoucké diecéze poprat o to, kdo z nich pojedou do Říma nebo po poutních místech ČR. Před soutěží jsme museli nachystat stoly a spoustu židlí, aby se tam všichni vešli. Soutěž začala něco po desáté hodině. Atmosféra by se dala krájet. Otázky se týkaly Skutků apoštolských, které jsme si měli přečíst. Byly zde pouze dvě kategorie - starší a mladší. Když soutěž začala, nenastalo ticho, jak se očekávalo, ale spíše kolektivní práce, kterou prezentovala především mladší kategorie. Bylo dvacet otázek a my jsme museli vždy správnou odpověď zaškrtnout v předem připravených papírech. Po vyplnění všech otázek se tři otcové včetně našeho odebrali do vedlejší místnosti, kde zpracovávali data. Zatímco se otcům kouřilo od ruky, jak rychle opravovali, v hlavní místnosti suterénu nastoupil program v mé režii. Hráli jsme velice oblíbenou hru městečko Palermo. Všem se hra líbila. Každý obviňoval každého, že je vrah, ale nejčastěji zmiňované jméno bylo o. Karel Hořák, který byl jeden z šestice vrahů, ale vždy při obhajobě svým dokonalým řečnickým uměním dokázal svést vinu na někoho jiného.

Vydrželo mu to asi pět kol, než se na něho konečně dostalo. Po hře následovalo vyhodnocení doprovázené barem, kde se podával čaj a nějaké oplatky. I když někteří otrokovičtí kluci obsazovali přední pozice, na medailové pozice to nestačilo. Ale není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Po vyhodnocení jsme se všichni mohli rozejít spokojeně domů.

Rafael Pintueles

Smějeme se

n Jeden malý chlapec dost zlobil. Tatínka to rozčílilo, a tak mu říká : "Tak už dost, už ti nařežu." Syn však byl velice vzdělaný ve víře, a tak říká: "Víš, ale tatínku, že já jsem chrámem Ducha Svatého?" Tatínka to nevyvedlo z míry a odpoví : "Neboj se, já budu tlouct jenom na sakristii."

n Kněz praví na mši svým věřícím : "Příští neděli budu kázat o lži a chci, abyste si všichni přečetli sedmnáctou kapitolu Marka." O týden později se před kázáním ptá z kazatelny, kdo všechno četl sedmnáctou kapitolu. Zvednou se ruce všech přítomných. Kněz s úsměvem povídá : "Marek má jen šestnáct kapitol. Takže teď začnu kázat o hřichu lži."

Stručná liturgika - vnější postoje

Tímto číslem občasníku se dostáváme k tomu, abychom se postupně zamýšleli nad vnějšími postoji a úkony, které při bohoslužbě konáme. Začali jsme malým zamyšlením nad bohoslužbou obecně a pak jsme si vysvětlili úlohu hlavních míst, kde se liturgie koná (oltář, ambon, sedadlo kněze) a postupně snad dojdeme až k jednotlivým částem mše svaté.

Jistě mi potvrdíte, že liturgie působí na naše smysly – na zrak (vidíme, co se koná), sluch (slyšíme slova kněze, zpěv, varhany), čich (vnímáme vůni kadidla). Používáme řeč, svým tělem vnímáme, že stojíme či klečíme. Do liturgie tedy není zapojeno jen naše vnitřní já, které má být pozdvíženo k Bohu (kněz volá: „Vzhůru srdce!“), ale i naše tělesnost v celé své důstojnosti. A nemůže to být jinak, protože člověk má duši i tělo. Soukromá zbožnost nemusí být poznatelná našimi smysly, ale liturgie být poznatelná smysly musí. Je tedy důležitá jak naše soustředěnost, tak naše aktivní účast (společná gesta a postoje, zpěv...). Tělo vyjadřuje to, co se děje uvnitř člověka, tlumočí projevy duše. Ale ne vždy je náš tělesný a vnitřní postoj v jednotě. V té chvíli můžeme Pána prosit, aby doplnil naši lidskou omezenost, aby např. pokořil naši pýchu, když se nám přičí se sklonit před Pánem a padnout před ním na kolena. Na druhou stranu je třeba si uvědomit, že vnější postoj vyvolává a podporuje naše postoje vnitřní. Je zde vzájemné působení mezi vnějším a vnitřním stavem člověka. Liturgická slavnost vyžaduje, abychom zaujaly určitý postoj, který ulehčí a podporí naši modlitbu. A modlitbu přece nevyjadřují jen ústa, ale také tělesný postoj. Navíc nám společné provádění úkonů připomíná, že v kostele na mši

není skupina sólistů, ale společenství Božího lidu, vykoupené Krví Ježíše Krista, Boží lid spojený poutem bratrství a lásky, uctívající jednoho Boha. Společné konání (stání, sezení, zpěv, pozdravení pokoje...) vytváří onu jednotu společenství. Pokud bychom brali tělesné postoje jen jako formalitu, velmi bychom sami sebe ochuzovali. Gesta je nutno pochopit, proto se jimi má cenu zabývat; věřím, že pak budeme lépe rozumět smyslu toho, co v bohoslužbě konáme.

Začnu málo známým úkonem, který má ale hluboký smysl: ležení tváří k zemi neboli *prostrace*. V dnešní liturgii se *prostrace* koná při jáhenském, kněžském a biskupském svěcení, při věčných slibech řeholníků a řeholnic a často také na Velký pátek. Je o ní častější zmínka i v Bibli (např. Mt 17,6). Je to výmluvné gesto naprostého pokoření se, nejhlubší lítosti nad hříchy a nejnaléhavější prosby. Ten, kdo leží v prachu země, dává najevo, že není nic, že je jen prach, který se jednou v prach navrátí. Není to pro nás pobídka prosit naléhavě o Boží pomoc?

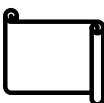
Možná jste si položili otázku, proč se postoje při mši v některých farnostech tolik liší. Bohužel, praxe v některých farnostech se dosud nepodřídila hlasu Církve. Pokud jsme na bohoslužbě v cizí farnosti, je lépe se přizpůsobit místním zvykům, i když třeba nejsou úplně správné. Snad dojde brzy ke sjednocení bohoslužebných postojů při mši ve všech farnostech naší země, což přispěje také k soustředěnější účasti věřících. Všem nám přeji, abychom s nadšením a hlubokou úctou k tajemství poznávali a hlouběji chápali smysl posvátných liturgických obřadů, aby v nás bylo živé to, co nám chtějí říci.

Štěpán Horký

Pleteme pro malomocné

Pleteme pro malomocné

Milé pletařky a příznivci pletení!

10. března 2008 bylo odesláno 199 kusů obvazů, 200 Kč za odvoz a 1 000 Kč za přízi, které je v knihovně dostatek - můžete plést. Nadaci sv. Františka z Assisi v Brně bylo posláno dne 12. 3. t.r. 1 500 Kč na charitní účely. Ať Vás náš Pán obdaruje trpělivostí a radostí z Vaší smysluplné práce.

M. Šmiková a M. Knapková

Dopletná v Přerově

12. dubna 2008 se v Přerově konalo setkání žen, kterou pletou obvazy pro malomocné. Zúčastnily se ho i ženy z naší farnosti. Vše podstatné vyjádřila p. Ludka Červínková v této básničce:

Lepra – malomocenství

Sedím, držím v rukou jehlice, pletu a pletu – oček jsou tisíce.

Při té práci smutek v duši mám. Jak vypadá ten, jemuž pomáhám?

Pletu a myslím na člověka, jež v úzkostech a bídě čeká.

Čeká – sedí v koutku bez naděje, v bolestech se jeho tělo chvěje.

Má snad také nějaké radosti? Nebo žije v bídě, beznaději a bolesti?

Večer usíná – vzbudí se až k ránu. Je snad sám anebo má mámu?

V pomoc stále doufá, věří a čeká, že kdes v zemi vzdálené žije hodná a dobrá teta, která z oček tisíců na jeho bolest obvaz splétá.

Povzbudit všechny k pilné práci přijela s. Veronika Fojtíková, p. Holý z Likvidace Lepry, p. Ing. Konečný a otec arcibiskup Graubner. Všechny také pozdravil Pavel Novák, známý přerovský zpěvák. O pohoštění dobrým pečivem se postaraly přímo některé z pletaček. PLETEME DÁL!!

Marie Ludvíková

Haiti, tak chudá, ale nádherná

Pro tříkrálové koledníky byla v pátek 4. 4 2008 připravena prezentace o životě na Haiti v podání pana Václava Keprta, ředitele olomoucké Charity. I když byla tato prezentace skvělá, zúčastnilo se jí poměrně málo lidí. A to je opravdu škoda. Pan Keprt nám nejprve ukázal, kde se právě nacházíme, a potom jsme se rychlým letem přesunuli na Haiti, do Slepíčí zátoky. Zde působí i jeden z našich českých kněží, který pomáhá tamějším obyvatelům a je jejich duchovním vůdcem. Díky financím, vybraným při Tříkrálových sbírkách, byla

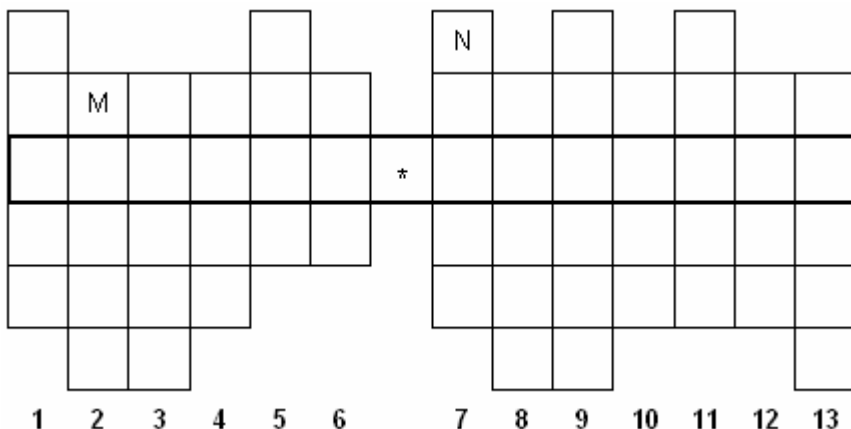
na Haiti postavena škola a alternativní školní jídelna pro děti a díky projektu Adopce na dálku byla dána spoustě dětem příležitost naučit se číst a psát.

Během tohoto projektu jsem si uvědomila, že to, co si můžeme dovolit my a připadá nám to samozřejmé, si někteří lidé, stejní jako my, dovolit nemohou. Nestačí si pouze říct „to je jejich osud,“ protože právě my s tím můžeme něco dělat. Necháte Haiti být jednou z nejchudších zemí světa?

Monika Honzíková

Svatovojtěšská doplňovačka pro děti

Tajenka: Místo, kde byl zabit sv. Vojtěch, a místo, kde byl pochován.

1 - Muž, který pochoval Ježíše	7 - Jeden z malých proroků
2 - Jeden z evangelistů	8 - Jméno jeruzalémského velekněze
3 - Místo, odkud se v kostele čte	9 - Jáhen, kterého ukamenovali
4 - Jiným slovem schola	10 - Bratr Jáкова
5 - Bratr Ábela	11 - Místo, kde v kostele sedí kněz
6 - Jeden z evangelistů	12 - Maminka Panny Marie
	13 - Osoba, která byla v břiše velryby

Pan Včelka (Bee movie)

Přemýšleli jste někdy o tom, jaký život mají asi včely? Jak to chodí u nich v úlu, jaké mají pocity a přání?

My, účastníci tříkrálové sbírky, jsme jako odměnu za „koledování“ pro účely Charity dostali 19. 3 2008 volný vstup do kina. Na programu byl právě animovaný film Pan Včelka, který nám dokonale přiblížil včelí život, a my sami jsme si mohli představit, jaké by asi bylo být včelou.

Před začátkem filmu byla ještě vyhodno-

cena fotografická soutěž koledníků a po předání cen jsme se mohli plně ponořit do skvělého zážitku. Film stál opravdu zato, menší děti měly radost z toho, že film byl kreslený, a my starší jsme se zase mohli smát neustálým vtipným hláškám. Díky všem, kdo to pro nás, koledníky, přichystali.

Monika Honzíková

FARNÍ OBČASNÍK vychází příležitostně. Zodpovídá římskokatolický farní úřad, kam také můžete posílat své příspěvky, návrhy i kritiku. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejně! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Řídí redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Duchovní služba, nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice (577 922 337, e-mail: obcasnik@volny.cz, internet: www.otrokovice.farnost.cz)